

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.810/2025/4.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd (cím1) és

Dr. Gönczi Gergely ügyvéd (cím2)

Az alperes:

név1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Mayer és Társai Ügyvédi Iroda (cím4; ügyintéző: Dr. Mayer Erika ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.031/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 34.P.22.454/2023/24.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A meg nem fizetett 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes vállalkozó, az portál2nternetes portál kiadójának, az név2nak az egyedüli tagja és vezető tisztségviselője.

Az alperes közszolgálati médiaszolgáltató, az nevű televíziós csatorna nevű1 című műsorai a szerkesztésében megjelenő lineáris médiaszolgáltatások, amelyek különböző internetes felületeken utóbb is visszakereshetők és elérhetők.

Az alperes által 2023. január 27-én 15:00, 16:00, 17:00, 18:00 és 22:00 órai kezdettel az nevű csatornán sugárzott 'nevű1' című műsorainak egyik témája a 2022. évi országgyűlési választások kampányfinanszírozásával kapcsolatosan akkoriban nyilvánosságra került információk voltak, melynek lényege szerint az ellenzéki pártok külföldről, illegálisan jutottak pénzhez a felperesen és a hozzá köthető gazdasági társaságokon keresztül. A műsorvezető által elmondottak közben, a hozzávetőlegesen kettő perc hosszúságú blokkon belül, kb. 20 másodpercen keresztül a portál internetes sajtótermékben az ugyanezen a napon, korábbi órában közzétett című névba'' címmel megjelent írás és annak fényképfelvétele volt látható és olvasható szemléltetésül.

A portál-n közzétett cikk bevezetője szerint: „A vállalkozót már a 2022-es kampánypénzek eltűnésével és magánéletében hűtlenséggel is vádolják.”

Ezt követően a cikk a következőket tartalmazza: „név vállalkozót, akit a megnevezés kémszoftverrel is megfigyeltek, a portál1 írása szerint a pártnév a „dollárbaloldal”, vagyis a nyugatról érkező támogatások egyik főszereplőjének tart, és aki a pártnév1-val is tízmilliókra szerződött, most már nemcsak a pénzek elfogadásával vádolják, hanem azzal is, hogy „a nevű2 féle csoport lényegében az egész külföldről érkező támogatást ... becsatornázták magához.” Vagyis, hogy végső soron nem jutott el a támogatás az ellenzékhez.

Némileg meglepő módon a blogon emellett hűtlenséggel is megvádolják az ezalenyeg.hu tulajdonosát, egy láthatóan telefonnal készített lépcsőházi videó alapján azzal, hogy az egyik jóbarátja nevével lépett felre.”

A cikkbe ágyazba látható egy fényképfelvétel is, amelyen a felperes egy hölgy társaságában látható egy ház lépcsőházában.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[2] A felperes megváltoztatott keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a nevű1 című műsor 2023. január 27-én 15:00, 16:00, 17:00, 18:00 és 22:00 órai kezdettel sugárzott adásaiban megsértette

- a magánélethez fűződő személyiségi jogát, mert azt a tényt híresztelte a portál sajtótermék által publikált anyag teljes képi megjelenítésével, hogy a felperest magánéletében hűtlenséggel vádolják;
- a képmáshoz fűződő jogát, mert a portál sajtótermék által publikált anyag teljes képi megjelenítése során a személyéről titokban készült fényképet jogellenesen közzétette;
- a magánélethez fűződő személyiségi jogát, mert azt a tényt híresztelte a portál sajtótermék által publikált anyag teljes képi megjelenítése során, egy videóval engedély

nélkül, titokban készített felvétel közzétételével párhuzamosan, hogy az egyik jóbarátja nejével lépett félre.

Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől és kötelezését összesen 1.000.000 forint sérelemdíj és ennek késedelmi kamata megfizetésére.

A jogsérelem kapcsán előadta, hogy a peresített közlések egyértelműen a magánéletére vonatkoznak, és a közszereplők magánélete a nem közszereplőkével azonos védelemben részesül, így irreleváns ebből a szempontból, hogy közéleti szereplőnek minősül-e. A magánéletére vonatkozó közlések semmilyen módon nem járulnak hozzá semmiféle közéleti vitához, ő maga pedig nem a szó klasszikus értelmében vett közszereplő, magát nem exponálja és nem is közismert, magánéletét pedig soha nem élte a köz nyilvánossága előtt. A képmáshoz fűződő joga sérelme kapcsán arra hivatkozott, a felvételek közzétételéhez nem járult hozzá.

[3] A felperes kérte további jogkövetkezményként az alperes eltiltását a további jogsértéstől, valamint kérte az alperest összesen egymillió forint sérelemdíj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezni.

[4] Keresetének indokolásaként a jogalap körében előadta, hogy a per tárgyát képező közlések egyértelműen magánéleti vonatkozásúak, és a közszereplők magánélete a jogszabály értelmében a nem közszereplőkével azonos védelemben részesül – így nincs jelentősége annak, hogy maga a felperes közéleti szereplőnek minősül-e. Álláspontja szerint a magánéletére vonatkozó közlések nem járulnak hozzá semmilyen közéleti vitához. Maga nem a „klasszikus értelemben vett” közszereplő, neve és személye nem széles körben közismert, magánéletét pedig soha nem élte a nyilvánosság előtt. A képmáshoz fűződő jog megsértése kapcsán előadta, hogy a felvételek elkészítéséhez és közzétételéhez hozzájárulását nem adta.

[5] A sérelemdíj tekintetében hivatkozott arra, hogy az alperes közszolgálati médiaszolgáltatóként országosan elérhető televíziós csatornát működtet. Az adott napon több alkalommal követte el a jogsértést. A jogsértéssel okozati összefüggésben a házastársával való kapcsolata átmenetileg ismételten megromlott, családi életét a megjelentek negatívan befolyásolták.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az alperes kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy a híradásban szóban nem hangzott el a felperes magánéletére vonatkozó információ. Az az átlagnéző számára nem is volt érzékelhető, csupán illusztrációként jelent meg a háttérben, vizuális tartalomként más információkkal együtt. A felperes személyével foglalkozó nevül-részlet alapvetően a kampány finanszírozással foglalkozott. E tekintetben a felperes közéleti szereplőnek minősül, így magasabb a tűrési kötelezettsége. Hangsúlyozta, hogy a felperes közéleti szerepvállalása okán a személyiségének jellemző tulajdonságai megismerése (magánéleti hűtlenség) a közvéleményre tartozik. A képmáshoz fűződő jog megsértése körében vitatta, hogy a háttérben látható fényképen a felperes személye beazonosítható lett volna. A jogsértéstől való eltiltás körében előadta, hogy ezen jogkövetkezmény alkalmazása a sajtószerzői szabadságát indokolatlanul és jogszerűtlenül korlátozná. A sérelemdíj iránti igény kapcsán előadta, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a jogsértés megállapítása sem jelenti a sérelemdíjra való automatikus jogosultságot, és a felperes nem igazolta, valószínűsítette azt, hogy a közléssel okozati összefüggésben őt ténylegesen nem vagyoni sérelem érte.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes magánélethez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa kiadott „nevű nevűl” című 2023. január 27-én 15, 16, 17, 18 és 22 órakor kezdődött műsorszámaiban azt híresztelte a portál sajtótermék által publikált anyag teljes képi megjelenítésével, hogy a felperest magánéletében hűtlenséggel vádolják, illetve, hogy az egyik jó barátja nejevel lépett félre. Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő jogát azzal, hogy az általa kiadott „nevű nevűl” című 2023. január 27-én 15, 16, 17, 18 és 22 órakor kezdődött műsorszámaiban a portál sajtótermék által publikált anyag teljes képi megjelenítése során a felperesről hozzájárulása nélkül, titokban készült fényképet jogellenesen közzétette.

[8] Az elsőfokú bíróság az alperest eltiltotta a további jogsértéstől, és kötelezte, hogy fizessen meg részére egymillió forint sérelemdíjat, és ezen összeg 2023. január 28. napjától járó törvényes mértékű kamatát. Kötelezte továbbá az alperest, hogy az elsőfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségét fizesse meg a felperesnek. Rögzítette, hogy a meg nem fizetett elsőfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

[9] Ítéletének indokolásában hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, a IX. cikk (2) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. §-ára, 10. és 13. §-ára, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ára, a 2:43. § b) és g) pontjára, a Ptk. 2:44. §-ára, valamint a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 7. § (1)-(2) bekezdésére.

[10] Ismertette az Alkotmánybíróság gyakorlatát, illetve a hasonló ügyekben kialakult ítélkezési gyakorlatot, és ezek alapján vizsgálta, hogy a perben kifogásolt magatartás kapcsolódik-e a felperes közéleti szerepvállalásához. Arra a következtetésre jutott, hogy az érintett híradásokban a per tárgyát képező, képi formában megjelenített tartalom egyértelműen elkülöníthető a kampányfinanszírozásra vonatkozó szóbeli közlésektől, és a két körülmény között a felperes személyén kívül nincs más összefüggés. Rögzítette: azt maga a felperes sem vitatta, hogy a pénzügyi és választási témájú közlések közéleti jellegűek, ugyanakkor megállapíthatónak találta, hogy a felperes magánéletére vonatkozó, a személyére nézve negatív értékítélet kiváltására alkalmas magánéleti közléseknek nem volt semmilyen közéleti relevanciája, az kizárólag a felperes lejáratására alkalmas. Magához a közéleti vitához többletinformációval nem szolgál.

[11] Az elsőfokú bíróság alaptalannak találta, hogy az illusztrációként viszonylag hosszú ideig – mintegy 20 másodpercig – mutatott képeken a felperes ne lett volna felismerhető, akár az átlagnézők számára is, ráadásul a közlés alanyaként egyértelműen őt jelölték meg. Álláspontja szerint az a körülmény, hogy a háttérben a műsorvezető a felperes nem vitásan közéleti vonatkozású tevékenységéről beszél, összeköti a nézőben a hallottakat a látottakkal, és nyilvánvalóvá teszi, hogy a képernyőn látható személy maga a felperes.

[12] A képmáshoz való jog megsértése kapcsán megállapította, hogy nem volt vitás az, hogy a közzétételhez a felperes nem járult hozzá. A felvétel a felperest nem közéleti szereplése során ábrázolta, és tömegfelvételtől sem volt szó, így az alperes megsértette a felperes képmáshoz fűződő személyiségi jogát is.

[13] Mindezekre figyelemmel a személyiségi jogsértéseket az elsőfokú bíróság megállapította, és objektív jogkövetkezményként rendelkezett az alperes eltiltásáról a további jogsértéstől.

[14] A sérelemdíj iránti igény tekintetében köztudomásúnak tekintette, hogy a magánélet kellemetlen eseményének széles körben ismertté válása hátrányosan érintette a felperest és családtagjait. Az alperes magatartásának felróhatóságát súlyosnak találta azért, mert álláspontja szerint annak nyilvánvaló ismeretében tudatában tette közzé a felperes fotóját, és a

házassági hűségét sértő magatartásáról szóló hírt, hogy az a felperes legszemélyesebb titkai körébe tartozik. Értékelte azt a körülményt, hogy a jogsértést ugyanazon a napon egymást követő 5 alkalommal követte el az alperes.

[15] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest perköltség megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a meg nem fizetett fellebbezési illeték az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel, az állam terhén marad.

[16] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre az alperes sem hivatkozott.

[17] Általánosságban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte az ügy alapjogi érintettségét, figyelemmel a felperes közéleti szerepvállalására, valamint az egyes pártok, illetve mozgalmak finanszírozásával kapcsolatos közéleti témára. A másodfokú bíróság szerint azt is helyesen észlelte az elsőfokú bíróság, hogy ezen közéleti témától teljesen különválaszthatóak a felperes magánéletét érintő közlések.

[18] A másodfokú bíróság rögzítette: a felperes magánéletére vonatkozó szóbeli közlés nem hangzott el a sérelmezett médiatartalmakban, azonban vizuális tartalomként, közel 20 másodpercig a képernyő jelentős részén egy sajtótermékben megjelent írás látható (portál), amelyben a felperes magánéletére vonatkozó közlések szerepelnek, és látható a felperes képmása is. Kiemelte, hogy az alperes műsorszámának hangos mozgóképek sorozata, amelynek követése során a közönség számára – a televízióadás vizuális sajátosságai okán – a képi tartalom is külön jelentőséggel bír, a néző aziránt is érdeklődik. A felperes magánéletét érintő vizuális tartalom kapcsán megállapította, hogy az átlagnéző számára a huzamos ideig tartó, nagy felületen való megjelenítés okán igenis észlelhető és megismerhető volt. Az észlelhetőséget és a megismerhetőséget nem befolyásolta az, hogy a képernyő alsó részén folyamatosan egyéb információk is megismerhetővé váltak a közönség számára. Az ilyen hírfolyam szokványos eleme a hasonló műsorszámoknak, az nem az adott műsorszám mondanivalójának lerontását, az attól való figyelemelvonás célját szolgálja, hanem a megosztott figyelmet felhasználva az adott néző egyéb információk megismerése iránti igényét elégíti ki. Álláspontja szerint ugyanis ez a körülmény nem változtat azon, hogy az átlagnéző számára az adott műsorszám-rész képi tartalma bír elsődleges jelentőséggel, azt mindenképpen észleli.

[19] A másodfokú bíróság azt is értékelendőnek találta, hogy a műsorvezető a perbeli műsorszám-részletben többször, és a vizuális tartalom megjelenítése okán is bemondta a felperes nevét, és a vizuális tartalomban szintén szerepel a név, így egyértelmű volt az átlagnéző számára, hogy a bemutatott fényképfelvételen a felperes szerepel, akiről éppen a műsorvezető említést tesz, így a fényképfelvétel alapján beazonosítható volt a felperes.

[20] A másodfokú bíróság egyértelműen megállapította, hogy mindezekre figyelemmel a személyiségi jogsértések megállapítása jogszerűen történt az elsőfokú bíróság részéről.

[21] A jogkövetkezmények körében a további jogsértéstől való eltiltást indokoltnak találta, amelynek megfogalmazása is jogszerű volt az ítélet rendelkező részében. A további jogsértéstől való eltiltás egyértelműen a jogsértés jövőbeli megismétlésének tilalmát rögzíti. Miután ezen jogkövetkezmény alkalmazása a már megállapított jogsértéshez kapcsolódik, a szerkesztői szabadság korlátozása is indokoltnak tekinthető.

[22] A sérelemdíj tekintetében a másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel az irányadó jogszabályokat és az értékelési szempontokat. Önmagában helytálló ugyan a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a személyiségi jogsértés megállapítása nem vonja maga után automatikusan a sérelemdíj megítélését, és a sérelemdíj megítélésének feltétele a nem vagyoni sérelem bekövetkezése, de álláspontja szerint a felperes

megalapozottan hivatkozott a nem vagyoni sérelem körében köztudomású hátrányként arra, hogy a közlés magánéletébe történő beavatkozás, amely családi életét negatív módon befolyásolta – erre nézve a felperes az adott közlésre vonatkozó másik perben részletes személyes előadást tett, amelynek anyagát az elsőfokú bíróság a jelen eljárás anyagává tette. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság azt is helytállóan értékelte, hogy a jogsértés lineáris médiaszolgáltatásban valósult meg, egy napon belül több alkalommal, és súlyosnak tekinthető az alperes felróhatósága akkor, amikor egy ilyen jellegű magánéleti történet mindenfajta közéleti jelentőség nélkül továbbította a nyilvánosság felé.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[23] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel érintett részének hatályon kívül helyezését, és új határozat meghozatalával a kereset elutasítását, továbbá perköltséget igényelt.

[24] Megsértett jogszabályként hivatkozott a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 406. § (1), a 423. § (1), és 424. § (3)-(4) bekezdésére, továbbá az Alaptörvény IX. cikk (1)-(2) bekezdésére, a 28. cikkére, az Smtv. 4. § (1) bekezdésére, 10. §-ára és 13. §-ára, valamint a 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Médiatörvény) 6. §-ára, a Ptk. 2:44. §-ára, és 2:52. §-ára, illetve a Pp. 346. § (3)-(4)-(5) bekezdésére.

[25] A felülvizsgálati kérelem ismertette az Alkotmánybíróságnak a sajtó szerepéről és rendeltetéséről tett legfőbb megállapításait {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, indokolás [25]; 3002/2018. (I. 10.) AB határozat, indokolás [55]; 3466/2020. (XII. 22.) AB határozat, indokolás [34]; 3350/2022. (VII. 25.) AB határozat, indokolás [34]}.

[26] Hangsúlyozta, hogy a felperes közéleti szereplő. Ebben a körben magánéleti megbízhatóságának kérdése is közérdeklődésre tarthat számot. Kiemelte, hogy az értékelésnél az átlagnéző magatartására kell figyelemmel lenni. Figyelembe kell azt is venni, hogy a különböző képi hatások megosztják a nézők figyelmét. A magánéletre vonatkozó közlés a szóbeli anyagban nem szerepelt, csupán háttérként, illusztrációként jelenítették meg a portál cikkét. Az alperes hivatkozott arra is, hogy még jogi képviselőjének is többször meg kellett néznie ahhoz a felvételt, hogy egyáltalán észlelje a háttércikk megjelenítését. Az az olvasó számára közvetlenül nem is volt olvasható. Ehhez képest az alperes szerint egyáltalán nem következett be a felperes magánélethez való jogának sérelme, vagyis ebben a körben hiányzik a kereset jogalapja.

[27] A képmáshoz való jog megsértésének megállapítását a felülvizsgálati kérelem álláspontja szerint kizárja az, hogy az illusztrációként megjelenített netes cikk-fényképen a felperes személye az átlagnéző számára egyáltalán nem felismerhető.

[28] A jogkövetkezmények körében az alperes hivatkozott arra, hogy a sérelemdíj alkalmazásához a felperes egyáltalán nem igazolta, hogy a családtagok számára a házastársi hűtlenségről való értesülés a perbeli közléshez lenne visszavezethető. Hivatkozott arra is, hogy a felperes ugyan közszereplő, de nem olyan szintű politikus vagy közéleti személyiség, hogy az átlagnéző őt közvetlenül felismerje. Hivatkozott arra is, hogy a kérdéses felvételt nem az alperes készítette, a felvétel elkészítésének körülményei számára ismeretlenek.

[29] A további jogsértéstől való eltiltás jogkövetkezménye körében előadta azt, hogy az indokolatlanul korlátozza az alperes szerkesztői szabadságát.

[30] A sérelemdíj alaptalansága iránti kérelem körében hivatkozott arra is, hogy a sérelemdíj megítélése még jogsértés megállapítása esetén sem automatikus. A megítélt összeg önmagában is eltúlzottnak tekinthető.

[31] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[32] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét nem találta alaposnak.

[33] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[34] A felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. Érdemben ugyanis csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amelyek esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja. Mivel a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. Mindezek alapján a Kúria érdemben csak azokat a hivatkozásokat vizsgálta és értékelte, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely pontos megjelölését és a jogszabálysértés megfelelő körülírását is.

[35] Ezen alapelveknek azért van jelentősége a jelen ügyben, mert bár az alperes felülvizsgálati kérelmében a kereset teljes elutasítását kérte, ugyanakkor megsértett jogszabályként nem hivatkozott a Ptk. 2:48. §-ára, amely a képmáshoz való jog védelmére vonatkozik.

[36] A Kúriának erre figyelemmel alapvetően abban a kérdésben kellett határoznia, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértett-e akkor, amikor megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes magánélet védelméhez fűződő személyiségi jogát, vagy sem, illetve helytállóan alkalmazta-e ennek jogkövetkezményeit, eleget tett-e indokolási kötelezettségének.

[37] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának megsértésére.

[38] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a

jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak.

[39] A jelen esetben a felperes azt nem vitatta, hogy bizonyos mértékben közéleti szereplőnek minősül. A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban az nem járhat a magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A (2) bekezdés szerint a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. A (3) bekezdés szerint nem minősül közügynek a közéleti szereplő magán, vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat.

[40] Miután a felperes magánéletére vonatkozó közlés az összeállításban szóban nem hangzott el, hanem az az illusztrációként megjelentetett portál cikk szövegében szerepelt csupán, először azt kellett megvizsgálni, hogy a közlés, illetve annak a felperesre való vonatkoztatása felismerhető volt-e a befogadók számára.

[41] A Kúria álláspontja szerint a felismerhetőség megvalósult, ebben a körben az eljáró bíróságok helytállóan mérlegelték a rendelkezésre álló adatokat. A leadott nevűs anyagból egyértelműen megállapítható, hogy a portál cikkét a felperesre vonatkoztatták, őt ebben a körben név szerint megnevezték. A rögzített és az iratok között becsatolt képernyőkép olvashatóan tartalmazza a perben kifogásolt magánéleti tartalmú közlést.

[42] Az alperes ezzel kapcsolatos előadása az volt, hogy a portál cikkének vonatkozó részét csupán illusztrációként helyezték el. Az „átlagnéző” számára a szóban is közöltek bírnak érdemi jelentőséggel, így a közlés érdemben nem is volt észlelhető.

[43] A Kúria szerint a következetes ítélkezési gyakorlat szerint a felismerhetőséghez nem szükséges az, hogy az mindenki számára egyértelmű, beazonosítható legyen, elegendő lehet az is, ha a nézők (befogadók) bármilyen kisebb hányada számára is megvalósul a felismerhetőség. Ez a jelen esetben a Kúria szerint megállapítható volt. Mindezekre figyelemmel jogszabálysértés nélkül vizsgálta a másodfokú bíróság a kereset érdemét.

[44] A perben vitatott közlés kétséget kizáróan a felperes magánéletére vonatkozott, házastársi hűtlenségét híresztelve. Ennek megtörténtét a felperes önmagában nem vitatta, de álláspontja az volt, hogy ez nem kapcsolható közéleti vagy esetlegesen politikai tartalmú tevékenységéhez, magatartásához.

[45] Az alperes előadta, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül, vele szemben a szabad véleménynyilvánítás lehetőségei az átlagosnál tágabbak. A magánéleti hűtlenségre való utalás pedig hozzátartozhat a közéleti szereplőről a nyilvánosság előtt kialakítandó képhez, ezért azt a felperes közéleti szereplőként ebben a formában is tűrni köteles. Az alperes szerint az ezzel ellentétes álláspont sérti a véleménynyilvánítás, illetve a sajtó szabadságát, valamint a szerkesztési szabadságot is. Hivatkozott ebben a körben az Smtv. több rendelkezésére is.

[46] Az Smtv. 4. § (1) bekezdése szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos

tájékoztatás ezen ügyekről és eseményekről. Az Smtv. a sajtó kötelezettségei között rögzíti a 13. §-ban, hogy a tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni. Az alperes hivatkozott a 2010. évi CLXXXV. törvény 6. §-ára annyiban, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatás a demokratikus társadalmi rend megfelelő működésének elengedhetetlenül szükséges feltétele. A közszolgálati médiaszolgáltatás érdekeit különös súllyal kell figyelembe venni e törvény alkalmazásakor.

[47] A Kúria szerint érdemben a bíróságoknak arról kellett határozniuk, hogy fűződik-e közérdek a felperes házastársi hűtlenségéről szóló információnak a nyilvánossághoz való közvetítéséhez. A jelen esetben a szabad véleménynyilvánításhoz való jog, illetve a magánélethez való jog kollíziójáról van szó. Azt kell tehát eldönteni, hogy a konkrét esetben melyik élvez elsőbbséget.

[48] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra önmagában helytállóan hivatkozott, hogy több alkotmánybíróági határozat {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, 7/2014. (III. 7.) AB határozat} deklarálja, hogy a közügyekkel összefüggő vélemény kinyilvánításának szabadsága a szólás- és sajtószabadság legbensőbb védelmi köréhez tartozik. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatának indokolásában ugyanakkor nyomatékosan szerepel az, hogy nem állítható, hogy a közéleti szereplőket érintő bármely – köztük a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló – közlés az előbb rögzített általános szempont szerint kell megítélni. Ugyanezen határozat indokolásának [62] bekezdése rögzíti, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog közéleti szereplők esetében tágabb értelmezése nem járhat az érintettek emberi méltósága, magánélete és jóhírneve védelmének kiüresítésével. A közszereplő politikusokat is megilleti a személyiségvédelem, ha az értékítélet a személyüket nem a közügyek vitatása körében nem közéleti tevékenységükkel, hanem magán- vagy családi életükkel kapcsolatban érinti.

[49] A Kúria Pfv.IV.20.138/2024/4. számú ítélete és az azzal szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt elbíráló 3125/2025. (V. 30.) AB határozat egyértelműen rögzíti, hogy minden esetben egyedi vizsgálatot igényel, hogy a magánélet védelme, az emberi méltóság védelme, vagy pedig a szabad véleménynyilvánításhoz való jog kerül-e előtérbe. Az AB határozat [31] bekezdése kiemeli, hogy az Alkotmánybíróság már korábban is {3212/2020. (VII. 19.) AB határozat} rögzítette, hogy az Alaptörvény 7. módosítása megerősítette a magánélethez való, illetve az ahhoz kapcsolódó jogok védelmét. Hangsúlyozta, hogy a kiemelt védelem a magánszféra jogán keresztül a magán- és családi élet, valamint az otthon tiszteltetés tartásához való jogot illeti meg, amely alapján a család, ezen belül a közeli hozzátartozók, így különösen a gyermekek fokozott védelem alatt állnak. Az Alkotmánybíróság a 2025-ös határozatában is visszautalt a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat azon megállapítására, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az Alaptörvény értelmében nem nyújt védelmet az olyan öncélú, a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán- vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelynek célja a pusztá megalázás, illetve bántó, vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozás. A 2025-ös AB határozat [44] bekezdése szerint az bír meghatározó jelentőséggel, hogy a véleményt kifejező közlés a közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás legyen, illetve az is rögzítésre került a [45] bekezdésben, hogy a közéleti vita nemcsak a szűkebb értelemben vett politikai vitát jelent, hanem valamennyi társadalmi jelentőségű kérdés megvitatása is ebbe a körbe sorolandó. Alkotmányos szempontból tehát vizsgálendő, hogy az adott közlésnek van-e bármilyen köze egy adott közéleti vitához, illetve közszerepléshez.

[50] A jelen esetben a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az eset összes körülményének figyelembevételével a magánszféra védelme élvez a konkrét közlés tekintetében elsőbbséget.

[51] A jelen esetben az alperes a másodfokú bíróság ezen mérlegelésen alapuló döntését a mérlegelés szabályainak megsértése kapcsán nem kifogásolta, megsértett jogszabályként a Pp. 279. § (1) bekezdésére nem hivatkozott.

[52] A Kúria nem kíván eltérni a töretlen és egységes ítélkezési gyakorlattól abban a jogkérdésben, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének és mérlegelésének nincs helye, ezért önmagában nem állapítható meg a jogszabálysértés, ha a kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A jogszabálysértést a mérlegelési hiba akkor valósítja meg, felülmérlegelésre csak akkor van lehetőség, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan iratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (Pfv.V.20.430/2022/6., Pfv.IV.21.281/2022/5., Pfv.V.20.810/2022/5.). Lényeges, hogy a felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna (BH2013.119.), az minősíthető okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.V.20.796/2021/6., Pfv.I.20.507/2022/5., Pfv.IV.20.848/2022/5., Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013.119.).

[53] A Kúria szerint a konkrét esetben azt is értékelni szükséges, hogy a felperes a felhozott kúriai ítélettel ellentétben nem a gazdasági élet meghatározó szereplője. Politikai tartalmú választott tisztséget nem visel, közhatalmat nem gyakorol, ehhez képest házastársi hűtlenségének kérdése semmiféle közéleti tartalommal nem bír. Közéleti, politikai tartalom hiányában házastársi hűség fogadalmának megtartása egyértelműen a magánélet körébe sorolandó körülmény, és alkalmazandó a Ptk. 2:44. § (2)-(3) bekezdése.

[54] Mindezek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg a magánélet védelméhez fűződő jog megsértését, a házastársi hűtlenségre vonatkozó adat közlése kapcsán. Ez összhangban áll az Mvtv. 7. § (1) bekezdésével, amely szerint mindenkinek joga van arra, hogy magánéletét fokozott védelem illesse meg, és azt más előtt csak saját akaratából, vagy törvényben meghatározott esetben fedje fel. A (2) bekezdés szerint a közéleti szereplő magán- és családi életét, valamint otthonát a közéleti szereplőnek nem minősülő személlyel azonos védelem illeti meg. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a konkrét esetben a felperes házastársi hűtlenségének ténye közéleti tartalommal nem bír, ezért helytállóan döntött a másodfokú bíróság abban a kérdésben, hogy az alapjogok ütközése körében a konkrét esetben a magánülethez való jog védelme kerül előtérbe, és jogszabálysértés nélkül állapította meg a személyiségi jogsértés bekövetkezését.

[55] Miután a képmás védelméhez fűződő jog megsértése körében a korábbiak szerint az arra vonatkozó jogszabályi rendelkezést az alperes nem jelölte meg megsértett jogszabályként, ezért csupán röviden utal a Kúria arra, hogy a kép közzétételéhez a felperes a hozzájárulását nem adta. Az nem minősül közéleti szereplésnek, hogy ő egy lépcsőházban valakitől elbúcsúzik. A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint képmás, vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges. A (2) bekezdés szerint nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez, és az elkészített felvétel felhasználásához, tömegfelvétel és nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén. Nyilvánvaló, hogy a jelen esetben a korlátozás egyetlen esete sem merült fel. Ilyen körülmények között a képmáshoz fűződő jog megsértését is megalapozottan állapította meg a másodfokú bíróság. A korábbiak szerint a felperes felismerhetősége a fénykép tekintetében megállapítható volt.

[56] Összességében a Kúria is megállapította, hogy a portál cikkének időleges, de nem csupán pillanatokig tartó közzététele, illetve abban a felperes képmásának közlése, valamint a házastársi hűtlenségre vonatkozó adat közlése, megsértette a felperes magánélet védelméhez fűződő személyiségi jogát.

[57] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a másodfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének.

[58] A Pp. 346. § (4) bekezdés az ítélet indokolásának tartalmi elemeit állapítja meg, a Pp. 346. § (5) bekezdés felülvizsgálat szempontjából releváns rendelkezése pedig a jogi indokolás tartalmi elemeit határozza meg. Ez utóbbi rendelkezés a bíróságok számára kötelezettségként határozza meg, hogy az ítélet jogi indokolása tartalmazza azokat a körülményeket, okokat, amelyeket a bíróság döntése során figyelembe vett. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bírói döntéseket a konkrét ügy körülményeit figyelembe vevő módon, kellő alapossággal és részletességgel kell megindokolni. A „kellő alaposság” mércéje alapvetően azt jelenti, hogy a bíróság döntésének az ügy érdeme szempontjából releváns, az ügyben választ kívánó kérdésekre kell kiterjednie. Az indokolási kötelezettség a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg {3127/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [44]; 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [34]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]; 28/2019. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [85]; 3330/2020. (VIII. 5.) AB határozat, Indokolás [29]}.

[59] A Kúria jogértelmezése szerint a döntés alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel kell bemutatni, amelynek terjedelmét és mélységét az adott döntés természete és az ügy egyedi körülményei határozzák meg figyelemmel arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága a fél világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e. Minimális elvárás, hogy a bíróság a feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon, amellyel kapcsolatban figyelembe kell venni a jogvita természetét, az eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. A döntés indokolásának nem kell kiterjednie minden egyes részletre, de ki kell térnie az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre {Kúria Pfv.III.20.456/2024/4. [46]}.

[60] A jelen esetben a felülvizsgálati kérelem felsorolta ugyan a megsértett jogszabályok között a Pp. vonatkozó 345. és 346. §-át, de ezen túlmenően konkrétan nem jelölte meg azt, hogy miben valósult meg az indokolási kötelezettség megsértése. Következetes és egyértelmű az ítélkezési gyakorlat abban a kérdésben, hogy önmagában az a körülmény, hogy az érdemi döntéssel valamely peres fél nem ért egyet, önmagában még nem jelenti az indokolási kötelezettség megsértését. A Kúria szerint a másodfokú bíróság viszonylag röviden ugyan, de egyértelműen rögzítette az ügy érdemére vonatkozó jogi álláspontját.

[61] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogsértés megállapításán túl az alkalmazott további jogkövetkezményeket is kifogásolta.

[62] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi, hogy akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján követelhesse a jogsértés abbahagyását, és a jogsértés eltiltását a további jogsértéstől. Ez egyben azt is jelenti, hogy a jogsértés megállapítása esetén ez az igény az úgynevezett objektív jogkövetkezmények körébe tartozik, vagyis a jogsértés megállapítása esetén, erre irányuló kereseti kérelem előterjesztését követően ezen jogkövetkezmény alkalmazása nem mellőzhető. Az alperes nem igazolta, hogy a felvételt a jogsértő jellegétől önként megfosztotta volna. A további jogsértéstől való eltiltás egyértelműen a konkrétan megállapított jogsértő magatartás megismétlésének tilalmát jelenti,

amelyre a jogsértést elszenvedő fél egyértelműen igényt tarthat, így ezen szankció alkalmazása nem volt jogsértő.

[63] Az alperes kifogásolta a szubjektív szankcióként alkalmazott sérelemdíj megállapítását, és annak mértékét is. Álláspontjának lényege az volt, hogy még a személyiségi jogi jogsértés megállapítása esetén sem automatikus a sérelemdíj megítélése. Az ítélezési gyakorlat egyértelműen megköveteli konkrét nem vagyoni sérelem bekövetkezését, annak igazolását, illetve valószínűsítését, ez pedig álláspontja szerint a jelen esetben nem történt meg. A sérelemdíj megállapítása és összegszerűségének meghatározása egyértelműen mérlegeléssel történt. Amint arra a korábbiakban utalt a Kúria, az alperes megsértett jogszabályként a mérlegelésre vonatkozó általános rendelkezést (Pp. 279. § (1) bekezdés) megsértett jogszabályként nem jelölte meg. Helytállóan fogadta el a Kúria szerint mérlegelése alapjaként a másodfokú bíróság ebben a körben azt, hogy köztudomású hátrányok körében értékelhető a házastársi hűtlenség tényének nyilvánosságához való közvetítése, illetve az, hogy a tárgyalás anyagává tett másik eljárásban született személyes felperesi előadás, hitelt érdemlően beszámolt az őt ért negatív hatásokról. Egyetértett a Kúria a hátrányok köztudomású tényként történő értékelésével, miként azzal is, hogy az alperes széles nyilvánossághoz juttatta el jogsértő módon az adatot. A jogsértés az adott napon többször, 5 alkalommal is megvalósult, a közlésnek a korábbiak szerint semmiféle közéleti tartalma nem volt.

[64] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[65] A Ptk. 2:44. § (2)-(3) bekezdése, valamint a 2018. évi LIII. törvény 7-8. §-a a közéleti szereplő magánéletéhez fűződő jogát is védelemben részesíti. Amennyiben a magánéletre vonatkozó adatnak a közéleti szereplő közéleti tevékenységéhez semmilyen köze nincs, a közéleti szereplő magánéletét a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. A személyiségi jogsértés nyomán sérelemdíj megítélése és összegének meghatározása körében köztudomású hátrányok is figyelembe vehetőek. A házastársi hűtlenségre vonatkozó adatok alapvetően a magánélet védelméhez fűződő jog hatálya alá tartoznak.

Záró rész

[66] Miután a felülvizsgálati eljárásban pernyertes felperes oldalán a felülvizsgálati eljárásban költség nem merült fel, erről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

[67] Miután a pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján személyes illetékmentességet élvez, a le nem rótt 100.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

[68] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2026. január 21.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró